

การศึกษาสมรรถนะหลักของครูในโรงเรียนสังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร
**A Study of the core Competencies of Teachers in Schools under the
Secondary Educational Service Area Office Phichit**

พรวิภา สวนมะลิ และ อุดลย์ วังศรีคุณ

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

Pornwipa Suanmali and Adul Wangsrikoon
Pibulsongkram Rajabhat University, Thailand
Corresponding Author, E-mail: pornwipa.su@psru.ac.th

*****

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาสมรรถนะหลักของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ประชากรที่ใช้ในการศึกษาในการวิจัย คือ ครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร จำนวน 1,144 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ ได้แก่ ครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร จำนวน 287คน ได้จากการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของเครจซีและมอร์แกนเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับโดยมีความสอดคล้อง (Index of item Objective Congruence) อยู่ระหว่าง 0.60 - 1.00 และค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค ได้ความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.934 ประกอบด้วย 5 สมรรถนะ คือ 1) ด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน 2) ด้านการบริการที่ดี 3) การพัฒนาตนเอง 4) ด้านการทำงานเป็นทีม 5) ด้านจริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพครู สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ผลการวิจัย พบว่า สมรรถนะหลักของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดพิจิตรในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยสมรรถนะที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการทำงานเป็นทีม และสมรรถนะที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน

คำสำคัญ: สมรรถนะหลัก; เกณฑ์ตัวบ่งชี้สมรรถนะของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน; ครูผู้สอน

Abstracts

The objective of this research was to study the core competencies of teachers in schools under The Phichit Secondary Education Service Area Office. The population used in this study was teachers in schools on Phichit Province. There were 1,144 teachers under the Phichit Secondary Education Service Area Office. A total sample of 287 teachers was obtained and determined using the tables of Krejcie and Morgan. The research tools used was a 5-level rating scale questionnaire on the core competencies. The index of item Objective Congruence is between 0.60 - 1.00 and Reliability of the questionnaire by finding Cronbach's alpha coefficient, got confidence equal to 0.934. It consists of 5 competencies were. 1) Working achievement motivation, 2) good service, 3) self-development, 4) teamwork, and 5) ethics and professional ethics. The statistics used to analyze the data were mean ($\bar{x}$) and standard deviation (S.D.).

The overall results showed that the core competencies of teachers in schools under Phichit Secondary Education District Office is at a high level. The highest average performance was the teamwork while the working achievement motivation competencies got the lowest average.

Keywords: Core Competencies; Core Competency of Teachers According to the Competency Indicator Criteria of the Office of the Basic Education Commission; Teacher

บทนำ

การพัฒนาของประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 การดำเนินไปตามแผนที่กำหนดไว้แต่ทรัพยากรมนุษย์ยังไม่ได้มีการพัฒนามากนัก ดังนั้น ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) จึงได้กำหนดการเตรียมพร้อมด้านกำลังคนและการเสริมสร้างศักยภาพของประชากรในทุกช่วงวัย มุ่งเน้นการยกระดับคุณภาพทุนมนุษย์ของประเทศ โดยพัฒนาคนให้เหมาะสมตามช่วงวัย เพื่อให้เติบโตอย่างมีคุณภาพ การหล่อหลอมให้คนไทยมีค่านิยมตามบรรทัดฐานที่ดีทางสังคม เป็นคนดี มีสุขภาวะที่ดี มีคุณธรรมจริยธรรม มีระเบียบวินัย และมีจิตสำนึกที่ดีต่อสังคมส่วนรวม การจัดบริการของรัฐที่มีคุณภาพทั้งด้านการศึกษา ให้นุรักษ์เป็นศูนย์กลางของการพัฒนาหรืออาจกล่าวได้ว่า “มุ่งพัฒนาทรัพยากรมนุษย์” นั่นเอง เป้าหมายดังกล่าวจะสำเร็จลงได้จะต้องอาศัยการศึกษาเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการพัฒนา และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 - 2564) ยังได้กำหนดให้การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เป็นหัวใจสำคัญขอแผนฯหลักในการวางแผนที่สำคัญโดยน้อมนำ “หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” สู่ “การพัฒนาที่ยั่งยืน” และ “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” จึงเป็นที่ยอมรับกันทั่วไปว่าการศึกษารากฐานของการพัฒนาทรัพยากรบุคคลนับเป็นทรัพยากรที่มีค่ามากที่สุดทรัพยากรเหล่านี้ถ้าหากได้รับการศึกษาสูงจะช่วยพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็ว

การพัฒนาคุณภาพการศึกษา ครูถือเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้การพัฒนาศึกษาของชาติสัมฤทธิ์ผล และเป็นอาชีพที่มีการสอนที่ส่งผลถึงกระบวนการเรียนรู้และการพัฒนาเด็กดังนั้นครูจึงมีบทบาทสำคัญต่อการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพและได้มาตรฐานครูจึงมีบทบาทสำคัญต่อการปฏิรูปการศึกษา พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ครั้งที่ 4) ฉบับ 4 พ.ศ. 2562 ได้กำหนดสาระสำคัญไว้ถึง 9 หมวด มีสาระสำคัญส่วนหนึ่งซึ่งถือเป็นหัวใจของการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาอยู่ในหมวดที่ 7 มาตรา 52 ให้กระทรวงศึกษาธิการส่งเสริมให้มีการพัฒนาครูอย่างเป็นระบบกระบวนการผลิต และการพัฒนาครูต้องกระทำอย่างมีคุณภาพ และมาตรฐานที่เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูงโดยการกำกับและประสานให้สถาบันที่ทำหน้าที่ผลิตและพัฒนา ครู คณาจารย์ รวมทั้งบุคลากรทางการศึกษาให้มีความพร้อมและ มีความเข้มแข็งในการเตรียมบุคลากรใหม่ และการพัฒนาบุคลากรประจำการอย่างต่อเนื่อง รัฐพึงจัดสรรงบประมาณ และจัดตั้งกองทุนพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาอย่างเพียงพอ หมวด 9 มาตรา 65 ให้มีการพัฒนาบุคลากรทั้งด้านผู้ผลิต และผู้ใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อให้มีความรู้ ความสามารถ และทักษะในการผลิต รวมทั้งการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม มีคุณภาพและประสิทธิภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560 : 5) ซึ่งการกำหนดสมรรถนะวิชาชีพครูที่จะใช้ในการประเมินการปฏิบัติงานของและบุคลากรทางการศึกษาที่จะให้ทราบถึงประสิทธิภาพของ การปฏิบัติงาน คือ สมรรถนะหลัก (Core competency) เป็นสมรรถนะร่วมที่ครู และบุคลากรทางการศึกษาทุกคนต้องมีตามตัวบ่งชี้พฤติกรรม และ สมรรถนะประจำสายงาน (Functional competency) เป็นสมรรถนะเฉพาะที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงานของแต่ละตำแหน่ง ตามสายงานของครู ส่วนหนึ่งเพื่อประโยชน์ของครูโดยใช้เป็นเกณฑ์พิจารณาเลื่อนตำแหน่งหรือวิทยฐานะการขอรับหรือต่อใบประกอบวิชาชีพการเลื่อนขึ้นเงินเดือนและการยกย่องเชิดชูเกียรติ อีกส่วนหนึ่งเพื่อผลประโยชน์ของผู้เรียน คือ การมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นและได้รับการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมและส่วนสุดท้าย เพื่อผลประโยชน์ของสถานศึกษา คือ การพัฒนาครู เพื่อให้มีประสิทธิภาพในการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียน โดยพัฒนาขีดความสามารถของครูให้โดดเด่นมีสมรรถนะที่ดี อยู่ในระดับสมรรถนะสูง และสูงมากขึ้นตามอายุการทำงาน

พรอญชลี พุกชาญคำ (2562 : ออนไลน์) กล่าวว่า การนำเอาเรื่องสมรรถนะมาใช้ในการพัฒนาบุคลากรและการประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากรภาครัฐนั้นมีจำนวนมาก และการศึกษาแนวคิดเรื่องสมรรถนะ (Competency) เป็นเรื่องที่กำลังได้รับความสนใจจากคนหลายระดับในองค์กร เพราะเป็นแนวคิดใหม่ที่เข้ามามีบทบาทต่อการบริหารทรัพยากรบุคคล ให้มีประสิทธิภาพมีคุณภาพมาตรฐาน สมรรถนะเป็นแนวคิดทางจิตวิทยาที่เห็นว่า องค์ประกอบสำคัญที่ทำให้บุคคลประสบความสำเร็จในการทำงานนั้น ไม่ได้ขึ้นอยู่กับระดับสติปัญญาของบุคคลเท่านั้นแต่จะเกี่ยวข้องกับคุณลักษณะอื่นๆ ของบุคคลด้วยเนื่องจากแนวทางการพัฒนาเนื้อหาของหลักสูตร และแนวทางในการสร้างการเรียนรู้ให้กับนักเรียนเป็นประเด็นที่เชื่อมต่อกับประเด็นอื่น ๆ มากที่สุด ซึ่งการศึกษาประเด็นภาระของครูในปี 2558 พบว่า จากวันเปิดภาคเรียนทั้งปีจำนวน 200 วัน ครูต้องใช้เวลากับกิจกรรมนอกห้องเรียนที่ไม่เกี่ยวข้องกับการสอน เช่น การประเมินโรงเรียน

การประเมินครู การประกวดแข่งขันนอกห้องเรียน กิจกรรมทางวิชาการ การอบรม และอื่น ๆ มากถึง 65 วัน คิดเป็นร้อยละ 32.5 จนเกิดกระแส “คืนครูสู่ห้องเรียน” เพื่อให้ครูและผู้บริหารโรงเรียนมุ่งเป้าหมายการดำเนินงานไปที่การพัฒนาการเรียนการสอนและการยกระดับความสามารถในการเรียนรู้ของนักเรียน (สำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ, 2563 : 100 - 101) ครูจะต้องไม่เพียงแต่พร้อมที่จะทำงานในโรงเรียนอย่างเดียวเท่านั้นแต่ต้องพร้อมที่จะทำงานในอาชีพสอนในองค์กรทุกรูปแบบและพร้อมที่จะรู้เท่าทันและปรับเปลี่ยนค่านิยมที่เหมาะสมได้ดังนั้นการพัฒนาสมรรถนะครูจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อระบบการศึกษาของไทย

จากสภาพและปัจจัยดังกล่าว ครูเป็นบุคคลที่หน้าที่ในการถ่ายทอดทั้งความรู้ คุณธรรมและต้องเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่นักเรียนและบุคคลอื่นในสังคม ในสถานการณ์ปัจจุบันนี้ครูได้นำสมรรถนะที่มีอยู่ของตนเองออกมาใช้มากน้อยอย่างไร จึงมุ่งประเด็นการศึกษาไปยังบุคคลที่ทำการถ่ายทอดความรู้ก็คือ ครูผู้สอนนั่นเอง ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาสมรรถนะหลักของครูตามเกณฑ์ตัวบ่งชี้สมรรถนะของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานว่ามีสมรรถนะหลักอยู่ในระดับใดซึ่งจะช่วยทำให้เกิดความชัดเจนในการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบได้อย่างมีคุณภาพได้มาตรฐานและมีประสิทธิภาพสูงสุด ผลการศึกษาจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาและเสริมสร้างสมรรถนะของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา พิจิตร อันจะนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพการศึกษาในภาพรวมต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาสมรรถนะหลักของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา พิจิตร

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ผู้วิจัยมุ่งที่จะศึกษาระดับสมรรถนะหลักของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา พิจิตร ได้นำแนวคิดกรอบการประเมินสมรรถนะครูสายผู้สอนของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2555 สายการสอนตามตัวบ่งชี้ตามมาตรฐานครูไทย ด้านสมรรถนะหลักของครูประกอบด้วย 5 ด้านดังนี้

1. การมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน (Working achievement motivation)
2. การบริการที่ดี (Service mind)
3. การพัฒนาตนเอง (Self-development)
4. การทำงานเป็นทีม (Team work)
5. จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครู (Teacher's ethics and integrity)

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่

ประชากร ได้แก่ ครูโรงเรียนมัธยมในจังหวัดพิจิตร จำนวน 1,144 คน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตรกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูโรงเรียนสังกัดมัธยมศึกษาในจังหวัดพิจิตร โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตารางของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด, 2560 : 43) และสุ่มแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 287 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับสมรรถนะหลักของครูใน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด (บุญชม ศรีสะอาด, 2560 : 121) โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

5 หมายถึง ระดับสมรรถนะหลักของครูผู้สอน	อยู่ในระดับ	มากที่สุด
4 หมายถึงระดับสมรรถนะหลักของครูผู้สอน	อยู่ในระดับ	มาก
3 หมายถึง ระดับสมรรถนะหลักของครูผู้สอน	อยู่ในระดับ	ปานกลาง
2 หมายถึง ระดับสมรรถนะหลักของครูผู้สอน	อยู่ในระดับ	น้อย
1 หมายถึง ระดับสมรรถนะหลักของครูผู้สอน	อยู่ในระดับ	น้อยที่สุดระดับ

3. ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการศึกษาสมรรถนะหลักของครูใน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตรโดยมีขั้นตอนการสร้างแบบสอบถาม ดังนี้

1. ศึกษาหลักการ ทฤษฎี เอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะหลักของครู
2. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบปรับปรุงความสมบูรณ์และความถูกต้องให้ครอบคลุม ทั้งด้านโครงสร้าง เนื้อเรื่องและภาษาที่ใช้และความครอบคลุมเรื่องที่ต้องการ ศึกษาแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

3. นำแบบสอบถามเสนอผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา(Content Validity) ว่าข้อความในแบบสอบถามเป็นข้อคำถามที่ตรงกับสิ่งที่ต้องการศึกษาถูกต้องและครอบคลุมเนื้อหาที่ได้ศึกษา วิเคราะห์และกำหนดไว้เป็นนิยามศัพท์เฉพาะหรือไม่ ซึ่งจะต้องมีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป (บุญชม ศรีสะอาด, 2560 : 120) โดยแบบสอบถามในงานวิจัยเรื่องนี้มีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.6 - 1.0

4. นำแบบสอบถามมาปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อ พิจารณาให้ความเห็นชอบ

5. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงไปทดลองใช้ (Try out) กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดเพชรบูรณ์ จำนวน 30 คน จากกลุ่มเป้าหมายที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แล้วนำข้อมูลจากแบบสอบถาม ที่ได้จากการไปทดลองใช้มาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค ได้ความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.93

6. นำแบบสอบถามเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบเพื่อใช้เป็นแบบสอบถามเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

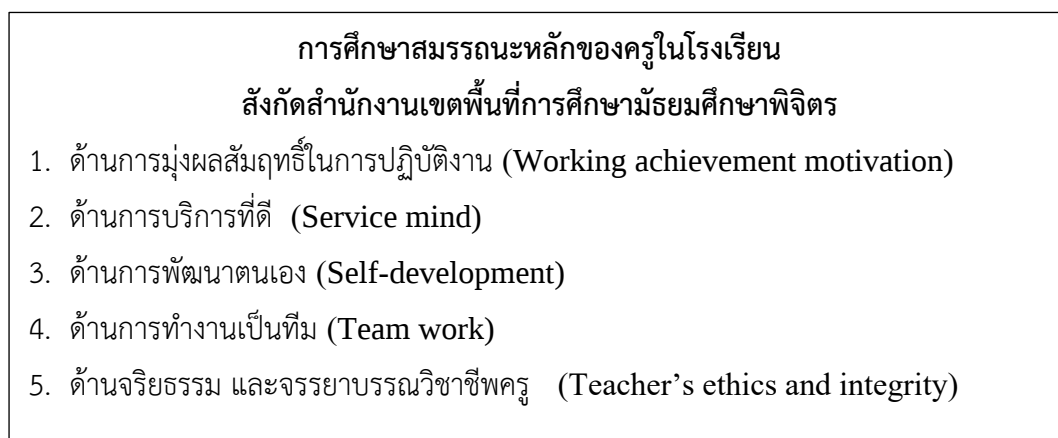
การเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีลำดับขั้นตอน ดังนี้

4.1 ขอความอนุเคราะห์จากคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม เพื่อทำหนังสือนำส่งแบบสอบถาม ถึงผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดพิจิตร เพื่อขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูล จากครูโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร

4.2 ผู้วิจัยส่งหนังสือเพื่อขอความอนุเคราะห์ขอเก็บข้อมูลเพื่อใช้ในการวิจัย และแบบสอบถามถึง ผู้อำนวยการโรงเรียนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง พร้อมนัดหมายวัน เวลา ที่จะขอมารับแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง โดยส่งแบบสอบถามจำนวน 287 ฉบับ ได้รับคืนทั้งสิ้น 234 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 85.53

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การศึกษาในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาดำรง บทความ และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะหลักของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน และนำมาเป็นกรอบในการจัดทำเครื่องมือ ดังภาพที่ 1

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องสมรรถนะหลักของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร โดยจุดมุ่งหมายของงานวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งศึกษาสมรรถนะหลักของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตรโดยผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร จำนวน 287 คน โดยส่งแบบสอบถามจำนวน 287 ฉบับ ได้รับแบบสอบถามคืนจำนวน 234 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 85.53 นำมาวิเคราะห์และเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้ตารางประกอบคำบรรยาย โดยมีรายละเอียดดังนี้

ตาราง 1 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของการศึกษสมรรถนะหลักของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร

ด้าน	การศึกษสมรรถนะหลักของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร	($\bar{X}$)	S.D.	ระดับ	ลำดับ
1	ด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน	4.40	0.40	มาก	5
2	ด้านการบริการที่ดี	4.50	0.43	มาก	2
3	ด้านการพัฒนาตนเอง	4.47	0.49	มาก	3
4	ด้านการทำงานเป็นทีม	4.51	0.37	มากที่สุด	1
5	ด้านจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครู	4.40	0.36	มาก	4
รวม		4.46	0.54	มาก	

การศึกษสมรรถนะหลักของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตรในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.45, S.D. = 0.43$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านการทำงานเป็นทีม ($\bar{X} = 4.51, S.D. = 0.37$) รองลงมาคือ ด้านการบริการที่ดี ($\bar{X} = 4.49, S.D. = 0.43$) โดยด้าน ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 4.40, S.D. = 0.36$)

โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายสมรรถนะแต่ละด้าน มีรายละเอียดดังนี้

1. ด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงานในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.40, S.D. = 0.40$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือพัฒนาการปฏิบัติงานเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้เรียน ผู้ปกครอง และชุมชน ($\bar{X} = 4.49, S.D. = 0.56$) รองลงมาคือ วิเคราะห์ภารกิจงานเพื่อวางแผนการพัฒนางานอย่างเป็นระบบเพื่อกำหนดเป้าหมายในการปฏิบัติงานทุกภาคเรียน ($\bar{X} = 4.46, S.D. = 0.56$) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ประเมิน/วิเคราะห์ผลการปฏิบัติงานของตนเองทุกภาคเรียน ($\bar{X} = 4.31, S.D. = 0.62$)

2. ด้านการบริการที่ดีในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.49, S.D. = 0.43$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ให้บริการด้วยความทุ่มเท เสียสละแม้ต้องใช้เวลาหรือความพยายามอย่างมาก โดยยึดหลักความถูกต้อง ($\bar{X} = 4.55, S.D. = 0.57$) รองลงมาคือ ให้บริการด้วยความยิ้มแย้ม เอาใจใส่ เห็นอกเห็นใจผู้มารับบริการ ($\bar{X} = 4.54, S.D. = 0.57$) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ให้บริการอย่างรวดเร็ว ทันใจ ไม่ล่าช้า และไม่เลือกปฏิบัติ ($\bar{X} = 4.44, S.D. = 0.61$)

3. ด้านการพัฒนาตนเองในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.47, S.D. = 0.49$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ศึกษาวิชาการและเทคโนโลยีเพื่อพัฒนาตนเองและวิชาชีพ ($\bar{X} = 4.55, S.D. = 0.60$) รองลงมาคือ แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้อื่นเพื่อการพัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอ ($\bar{X} = 4.53, S.D. = 0.60$) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ เป็นสมาชิกเครือข่ายการเรียนรู้เพื่อการพัฒนาตนเองทั้งในและนอกสถานศึกษา ($\bar{X} = 4.32, S.D. = 0.72$)

4. ด้านการทำงานเป็นทีม ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.51, S.D. = 0.37$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ มีทักษะในการทำงานร่วมกับบุคคล/กลุ่มบุคคลได้อย่างมีประสิทธิภาพทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา และในทุกสถานการณ์ ($\bar{X} = 4.62, S.D. = 0.59$) รองลงมาคือ ให้เกียรติ ยกย่องชมเชย ให้กำลังใจแก่เพื่อนร่วมงานในโอกาสที่เหมาะสม ($\bar{X} = 4.53, S.D. = 0.55$) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ การเข้าไปมีส่วนร่วมร่วมกับผู้อื่นในการพัฒนาการจัดการศึกษาให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมาย ($\bar{X} = 4.21, S.D. = 0.61$)

5. ด้านจริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพครู ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.40, S.D. = 0.36$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ปฏิบัติตนตามบทบาทหน้าที่ในวินัยและจรรยาบรรณวิชาชีพ ($\bar{X} = 4.69, S.D. = 0.50$) รองลงมาคือ ยกย่อง ให้เกียรติ และชื่นชมบุคคลที่ประสบความสำเร็จในวิชาชีพ ($\bar{X} = 4.65, S.D. = 0.51$) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ มีความเป็นกัลยาณมิตรผู้รับบริการ ผู้เรียน และเพื่อนร่วมงานในองค์กร ($\bar{X} = 4.29, S.D. = 0.67$)

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยเรื่องการศึกษาสมรรถนะหลักของครูในโรงเรียนสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร อภิปรายผลได้ดังนี้

1. สมรรถนะหลักของครู ทั้ง 5 ด้าน ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสมรรถนะหลักของครูในโรงเรียนสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร โดยภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากทั้งนี้เนื่องจากหลายหน่วยงานให้ความสำคัญกับการส่งเสริมสมรรถนะของครู เช่น พรบ. การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 หมวด 7 มาตรา 52 ให้กระทรวงศึกษาธิการได้กำกับ และประสานให้สถาบันผลิตและพัฒนาครูฯ ได้มีความพร้อมใน

การพัฒนาบุคลากรประจำอย่างต่อเนื่อง สำหรับเกณฑ์ประเมินคุณภาพสถานศึกษาของ สมศ. มาตรา 24 ตัวบ่งชี้ 24.3 ครูต้องได้รับการพัฒนาในวิชาที่สอนไม่ต่ำกว่า 20 ชั่วโมง/ปีการศึกษา: การประเมินเพื่อขอมีหรือเลื่อนวิทยฐานะครู และบุคลากรทางการศึกษาให้คำนึงถึงความประพจน์ คุณภาพการปฏิบัติงาน (สมรรถนะ) และผลงานที่เกิดจากการปฏิบัติหน้าที่และครูสภาได้มีกำหนดให้การขอต่อใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ “ทุกคนจะมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ ต้องพัฒนา” ด้วยเหตุผลดังกล่าว ส่งผลให้ครูต้องเร่งพัฒนาตนเองให้เหมาะสมกับวิชาชีพและให้ความสำคัญกับการประเมินสมรรถนะมากขึ้น โดยคุณครูมีความตระหนัก และเป็นผู้ซึ่งมีจรรยาบรรณในวิชาชีพของตน จึงมีความมุ่งมั่น ตั้งใจ และพัฒนาตนเองและส่วนรวมอีกทั้งได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหารเป็นอย่างดี จึงส่งผลให้การปฏิบัติงานด้านต่าง ๆ บรรลุเป้าหมายขององค์การเป็นไปด้วยดีและมีประสิทธิภาพ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย คือ ด้านการทำงานเป็นทีม ด้านการบริการที่ดี ด้านการพัฒนาตนเอง ด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงานตามลำดับ สำหรับการปฏิบัติในระดับมากที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านสมรรถนะจริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพครู สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุธี บุรณแพทย์ (2557 : 66) ได้ศึกษาสมรรถนะหลักของครูทั้ง 4 ด้านของครูในสถานศึกษาชั้นพื้นฐานตามความคิดเห็นของครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 3 โดยภาพรวม มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก

1.1 ด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน โดยภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้อมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย คือ พัฒนาการปฏิบัติงานเพื่อตอบสนองความต้องการ ของผู้เรียน ผู้ปกครอง และชุมชนรองลงมา วิเคราะห์ภารกิจงานเพื่อวางแผนการพัฒนางานอย่างเป็นระบบเพื่อกำหนดเป้าหมายในการปฏิบัติงานทุกภาคเรียนโดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ประเมิน/วิเคราะห์ผลการปฏิบัติงานของตนเองทุกภาคเรียนทั้งนี้เนื่องจาก ทั้งนี้เนื่องจากในปัจจุบันมีการแข่งขันเพื่อพัฒนาองค์กร และบุคลากรสูง จึงทำให้บุคลากรในองค์กร มีความมุ่งมั่นพัฒนางานและพัฒนาตนเองอยู่เสมอ แต่บุคลากรบางส่วนอาจยังขาดความกระตือรือร้นในการทำงาน ไม่ติดตามความรู้ข่าวสารสารสนเทศวิชาชีพครู และอาจมีภาระหน้าที่ทั้งทางด้าน การสอน และงานอื่นนอกเหนือจากการสอนมาก จึงมีเวลาในการพัฒนาตนเองน้อย สอดคล้องกับงานวิจัยของ ทะเวศร์ ศรรบศึก (2560 : 109) ได้วิจัยศึกษาระดับและแนวทางการพัฒนาสมรรถนะหลักของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24 ผลการวิจัยพบว่า พบว่า ด้านมุ่งผลสัมฤทธิ์ของผู้ปฏิบัติงาน อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ วินัย นาคำ (2560 : 43) ทำการวิจัยสมรรถนะหลักของครูตามเกณฑ์ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูไทยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ของโรงเรียนศรีมหาโพธิ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 ผลการวิจัยพบว่า ด้านมุ่งผลสัมฤทธิ์ของผู้ปฏิบัติงาน อยู่ในระดับมาก และยังสอดคล้องกับพระมหา วสุวัตต์ เดชะนันท์ (2561 : 134) สภาพและความต้องการพัฒนาสมรรถนะของครูโรงเรียนพระปริยัติธรรม

แผนกสามัญศึกษา จังหวัดเชียงราย โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด

1.2 ด้านการบริการที่ดีโดยภาพรวม มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้อมีการปฏิบัติในระดับมาก เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย คือ ให้บริการด้วยความทุ่มเท เสียสละไม่ต้องใช้เวลาหรือความพยายามอย่างมากโดยยึดหลักความถูกต้อง ให้บริการด้วยความยิ้มแย้มเอาใจใส่ เห็นอกเห็นใจผู้มารับบริการ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ให้บริการอย่างรวดเร็ว ทันใจ ไม่ล่าช้า ไม่เลือกปฏิบัติทั้งนี้เนื่องจาก นโยบายด้านการให้บริการของภาครัฐจากสำนักงานเขตมัธยมศึกษาพิจิตรที่มุ่งเน้นการให้บริการให้เกิดความประทับใจและเกิดผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงานด้านการให้บริการสูงสุด จึงทำให้ครูได้ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเต็มใจและเต็มความสามารถ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของผู้รับบริการ อีกทั้งยังมีการสำรวจความคิดเห็น ติดตามพัฒนาและปรับปรุงระบบการให้บริการอย่างสม่ำเสมอ และต่อเนื่อง ซึ่งได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของสุธี บุรณแพทย์ (2557 : 68) ได้ศึกษาสมรรถนะของครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 3พบว่า สมรรถนะการบริการที่ดี โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากและยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ กัญญ์วรา ผลเจริญ (2559 : 58) ทำการศึกษา การศึกษาสมรรถนะหลักของครูโรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า พบว่า ด้านการบริการที่ดี โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก

1.3 ด้านการพัฒนาตนเอง โดยภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้อมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย คือ คือศึกษาวิชาการและเทคโนโลยีเพื่อพัฒนาตนเองและวิชาชีพ แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้อื่นเพื่อการพัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือเป็นสมาชิกเครือข่ายการเรียนรู้เพื่อการพัฒนาตนเองทั้งในและนอกสถานศึกษา ทั้งนี้เนื่องจาก ทั้งนี้เนื่องจากครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร มีการแสวงหาความรู้ที่หลากหลายเพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการแก้ปัญหา พัฒนาตนเอง พัฒนางานได้อย่างเหมาะสมเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน สอดคล้องกับงานวิจัย ของทะเวศร์ ศรรบศึก (2560 : 111) ได้ศึกษาระดับและแนวทางการพัฒนาสมรรถนะหลักของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 24 โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากและยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภาพรณ ะยะธง (2562 : 64) ได้ทำการศึกษาสมรรถนะของครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 ด้านการพัฒนาตนเองในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

1.4 ด้านการทำงานเป็นทีม โดยภาพรวม มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้อมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย คือ มีทักษะในการทำงานร่วมกับบุคคล/กลุ่มบุคคลได้อย่างมีประสิทธิภาพทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา และในทุกสถานการณ์ให้เกียรติ ยกย่องชมเชย ให้กำลังใจเพื่อนร่วมงานในโอกาสที่เหมาะสม โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ การเข้าไปมีส่วนร่วมกับผู้อื่น

ในการพัฒนาการจัดการศึกษาให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมาย ทั้งนี้เนื่องจาก รูปแบบการประเมินวิทยฐานะในของข้าราชการครู ที่มีเกณฑ์การประเมินที่มุ่งเน้นการสร้างเครือข่าย การบูรณาการ การส่งเสริมให้มีการจัดการเรียนรู้ร่วมกันเพื่อพัฒนาการจัดการศึกษาให้บรรลุเป้าหมาย จึงทำให้ครูต้องปรับตัวให้เข้ากับทีมงานได้ ก่อให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงานจึงสอดคล้องกับงานวิจัยของวินัย นาคำ (2560 : 44) ได้ศึกษาสมรรถนะหลักของครูตามเกณฑ์ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูไทยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียนศรีมหาโพธิ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7.โดยภาพรวมด้านการทำงานเป็นที่อยู่ในระดับมาก

1.5 ด้านจริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพครู โดยภาพรวม มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย คือ คือปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ในวินัยและจรรยาบรรณวิชาชีพรองลงมา คือ ยกย่องให้เกียรติและชื่นชมบุคคลที่ประสบผลสำเร็จในวิชาชีพ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ มีความเป็นกัลยาณมิตร ผู้รับบริการ ผู้เรียน และเพื่อนร่วมงานในองค์กร ทั้งนี้เนื่องจากในการปฏิบัติหน้าที่เป็นครูต้องปฏิบัติตามเป็นแบบอย่างที่ดีเหมาะสมกับบทบาทหน้าที่ จรรยาบรรณวิชาชีพของตนเอง เพื่อให้เกิดการยอมรับจากสังคม ซึ่งอาชีพครูเป็นอาชีพที่กำหนดจรรยาบรรณไว้ชัดเจน จึงต้องปฏิบัติตามด้วยความเข้มแข็ง ประกอบกับมีการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลอย่างสม่ำเสมอตามนโยบายการบริหารราชการภาครัฐแนวใหม่ ที่มุ่งเน้นผลงานที่เกิดขึ้นให้มีประสิทธิภาพสูงสุด ระบบราชการจำเป็นต้องอาศัยทรัพยากรมนุษย์ในการผลักดันดำเนินการตามภารกิจหน้าที่ ดังนั้น การพัฒนาบุคลากรให้พร้อม ในการปรับตัว เพื่อรองรับภารกิจ รูปแบบการทำงานใหม่ ให้เกิดทัศนคติที่เหมาะสมต่อการปฏิบัติ ราชการยึดมั่นในคุณธรรม ยึดมั่นในการปฏิบัติหน้าที่ จึงสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภาพรณ ธาระธง (2562 : 111) ได้ทำการศึกษาสมรรถนะของครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2โดยภาพรวมด้านจริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพครู โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยน้อยอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1. ผลจากการศึกษาพบว่า ด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงานโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ควรมีการประเมินและวิเคราะห์ผลการปฏิบัติงานของตนเองทุกภาคเรียนเพื่อวางแผนการปฏิบัติงานให้เกิดประสิทธิผล และปรับปรุงพัฒนาการทำงานให้ดีขึ้น

2. ผลจากการศึกษาพบว่า ด้านการบริการที่ดีโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ควรส่งเสริมในเรื่องของการให้บริการอย่างรวดเร็ว ทันใจ ไม่ล่าช้า การพัฒนาประสิทธิภาพการบริการให้มีคุณภาพ เกิดความประทับใจต่อผู้รับบริการ เพื่อให้เกิดภาพลักษณ์ที่ดีต่อองค์กร

3. ผลจากการศึกษาพบว่า ด้านการพัฒนาตนเองโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ควรสนับสนุนและส่งเสริมในเรื่องการสร้างเครือข่ายการเรียนรู้เพื่อพัฒนาตนเองของครู ทั้งในและนอกสถานศึกษา เพื่อตลอดจนการรวบรวม สังเคราะห์ข้อมูล ความรู้จัดเป็นหมวดหมู่และปรับปรุงให้ทันสมัย ให้คำปรึกษา แนะนำ นิเทศ และถ่ายทอดความรู้ประสบการณ์ทางวิชาชีพแก่ผู้อื่น

4. ผลจากการศึกษาพบว่า ด้านการทำงานเป็นทีมโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งต้องการส่งเสริมในเรื่องของการรวมกลุ่มทำงานแบบ PLC เพื่อให้มีการเลื่อนวิทยฐานะตามเกณฑ์ประเมินและส่งเสริมในการแสดงบทบาทผู้นำหรือผู้ตามในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างเหมาะสมตามโอกาส การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ รับฟังความคิดเห็น และประสบการณ์ระหว่างเครือข่ายและทีมงาน

5. ผลจากการศึกษาพบว่า ด้านจริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพครูโดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ควรส่งเสริมและสร้างความตระหนักให้บุคลากรได้น้อมนำและตระหนักถึงหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ในการดำรงชีวิตได้เหมาะสมกับฐานะของตน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาเปรียบเทียบสมรรถนะหลักของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอื่น ๆ ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2. ควรศึกษาสมรรถนะประจำสายงานของครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). *การพัฒนาสมรรถนะของครูเพื่อให้อบรมสนองกับการศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานของกระทรวงศึกษาธิการ*. กรุงเทพมหานคร: กระทรวงศึกษาธิการ.
- กัญญ์วรา ผลเจริญ. (2559). *การศึกษาสมรรถนะหลักของครูโรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1. งานนิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยบูรพา.*
- ทะเวศร์ ศรรบศึก. (2560). *ศึกษาระดับและแนวทางการพัฒนาสมรรถนะหลักของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยสารคาม.*
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). *การวิจัยเบื้องต้น*. (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.
- พรอัญชลี พุกชาญคำ (2556). การประเมินสมรรถนะครูและบุคลากรทางการศึกษา. *ออนไลน์*. สืบค้นเมื่อ 20 มิถุนายน 2563. แหล่งที่มา: <http://www.pccm.ac.th/tinyMCE/home/articles> .

- พระมหาสวัสดิ์ เดชะนันท์. (2561). *สภาพและความต้องการพัฒนาสมรรถนะของครูโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา จังหวัดเชียงราย. การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยพะเยา.*
- วินัย นาคำ. (2560). *สมรรถนะหลักของครูตามเกณฑ์ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูไทยสำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน ของโรงเรียนศรีมหาโพธิ์สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7. งานนิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัย บูรพา.*
- สำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ. (2563). *สองทศวรรษปฏิรูปการศึกษาไทยความล้มและความสำเร็จ. กรุงเทพมหานคร: บริษัทอมรินทร์พริ้นติ้ง แอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน).*
- สุธี บุรณะแพทย์.(2557). *สมรรถนะของครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 3. การศึกษาอิสระปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร การศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี*
- สุภาพรรณ ณะยะธง. (2562). *การศึกษาสมรรถนะของครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2. การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยพะเยา.*